

Pokud tedy žalovaný úřad popřel závislost rodiny na příjmech povolaného vzhledem k výnosu jeho živnosti hostinské, a z této příčiny odepřel rodině příspěvek vyživovací, založil své rozhodnutí na mylném názoru právním a bylo tudíž naříkané rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o spr. s. jako nezákonné.

Č. 31.

Vyživovací příspěvek: I. * Neodporuje zákonu, hledí-li se při posouzení otázky, zda jest ohrožena výživa člena rodiny povolaného, k příjmu z příspěvku vyživovacího, který mají příslušníci povolaného, žijící s oním členem ve společné domácnosti. — **II.** Zásada stejná jako v bodu II při č. 17 a 29.

(Nález ze dne 6. února 1919 č. 434.)

Prejudikatura: K I: víd. nál. ze dne 25. ledna 1917 č. 1577, Budw. č. 11.710.

Věc: Milada Dustířová, manželka vojína v Praze, (adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) proti Zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Jaroslav Dustíř, úředník pojišťovny v Praze, který žil ve společné domácnosti se svou manželkou a tchyní, povolán byl dne 21. června 1915 k službě vojenské.

Manželka jeho (stěžovatelka) vznesla nárok na příspěvek vyživovací pro sebe a pro svou matku. Nárok ten byl po vykonaném šetření, kterým zjištěno bylo, že žadatelky běrou služební požitky povolaného, ročně 1507 K činící, neztenčeně dále, okresní vyživovací komisí zamítnut. V odvolání z rozhodnutí toho uplatňovaly stěžovatelky, že povolaný měl vedle stálého služebního platu ještě příjem nejméně 30 K týdně za práce konané mimo hodiny úřední, a že by měl roční příjem 4148 K, kdyby nekonal službu vojenskou, dále že platí 800 K ročně nájemného.

Když bylo opětným šetřením zjištěno, že povolaný měl kromě uvedených již služebních požitků, příslušníkům jeho na dále nezkráceně vyplácených, ještě vedlejší roční příjem 500 K za práce konané doma, vyhověla zemská komise vyživovací částečně odvolání a vyměřila tchyni povolaného vyživovací příspěvek 1 K 80 h denně od 1. srpna 1917 počínaje, zamítla však nárok manželky povolaného, ježto výživa její vzhledem k dále vyplácenému platu jejího manžela není ohrožena.

Rozhodnutí to běře manželka povolaného v odpor stížností k nejvyššímu správnímu soudu podanou, vytýkajíc vadnost řízení, ježto její majetkové poměry nebyly řádně vyšetřeny, a nezákonnost rozhodnutí proto, že spočívá na nesprávném názoru, že výživa její není ohrožena.

Stížnost není důvodná. Majetkové a výdělkové poměry povolaného byly, jak shora vylíčeno, zevrubně vyšetřeny se zřetelem k okolnostem stěžovatelkou tvrzeným, výsledek šetření pak poskytuje dostatečný a spolehlivý podklad pro posouzení otázky, zdali výživa stěžovatelčina jest povoláním jejího manžela ohrožena.

Výtka vadnosti řízení jest proto bezpodstatna.

Pro posouzení sporného nároku jsou směrodatny majetkové a výdělkové poměry povolaného v době nastoupení služby vojenské; okolnost, že by byl povolaný mohl později dosáhnouti vyšších příjmů služebních, jest proto nerozhodna.

Poněvadž jest zjištěno, že stále služební požitky povolaného jsou rodině jeho na dále neztenčeně vypláceny, utrpěli příslušníci povolaného újmu tím, že odpadl vedlejší příjem jeho, který činil za poslední rok před nastoupením služby vojenské 500 K. Příspěvek vyživovací, tchyni povolaného přiznaný, přesahuje tento úbytek příjmů. Jestliže za tohoto stavu věci komise vyživovací dospěla k závěru, že výživa manželky povolaného není ohrožena, neshledává správní soud, kterému dle § 6 odst. 1 zák. o spr. s. nepřísluší věcné zkoumání závěru toho, část skutkové povahy tvořícího, výtka nezákonnosti naříkaného rozhodnutí důvodnou.

Bylo proto stížnost pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 32.

Honební právo (Čechy): I. * Souvislost honitby nesprostředkuje se podélným směrem veřejných cest. Ustanovení § 2, odst. 3 hon. zák. předpokládá, že pozemky honební leží po obou stranách komunikačního území, takže by tvořily skutečný celek, kdyby jimi cesta nebo silnice nevedla, a že se lze dostat s jednoho na druhý aspoň na některém místě pouhým překročením oné komunikace napříč. — II. * Pozemky zapsané v seznamu veřejného statku jakožto »náves« jest na roveň klásti veřejným cestám zmíněným v § 2, odst. 3 hon. zák. III. * Enklavy příkazatí jest od začátku nejbližšího honebního roku (1. února), i když honitba na pozemcích enklavovaných propachtována jest ještě na dobu delší. — IV. * Pozemky zapsané v seznamu veřejného statku jako »náves« nelze pokládati za součást společenstevních pozemků honebních. — V. K otázce legitimace starosty honebního společenstva k podání stížnosti jménem honebního výboru na nejv. správní soud.

(Nález ze dne 7. února 1919 č. 795.)

Prejudikatura: K I. víd. nález ze dne 18. ledna 1908 č. 480, Budw. č. 5659 A, ze dne 21. listopadu 1905 č. 12645, Budw. č. 3939 A, ze dne 25. května 1901 č. 4119, Budw. č. 360 A, ze dne 30. října 1889 č. 3502, Budw. č. 4918; ku II.: víd. nález ze dne 15. června 1901 č. 4769, Budw. č. 405 A, ze dne 9. dubna 1897 č. 2060, Budw. č. 10.603, ze dne 4. července 1889 č. 2425, Budw. 4786; k III.: víd. nález ze dne 7. března 1912 č. 2971, Budw. č. 2787 A, ze dne 5. října 1909 č. 8735, Budw. č. 6914 A, ze dne 8. dubna 1904 č. 275, Budw. č. 2269 A, ze dne 19. září 1888 č. 2332, Budw. č. 4232; k IV.: víd. nález ze dne 29. září 1905 č. 10.400, Budw. č. 3786 A.

Věc: Honební výbor v Dobřichově, zastoupený starostou Karlem Křížem (adv. Dr. Jan Baxa z Kouřimi) proti Zemské správní komisi království českého, (za účastněnou stranu, velkostatek liechtensteinský adv. Dr. Jindřich Vaníček z Prahy) o úpravu honebních poměrů.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.